Legit.

Neq. tali ratione est indicium plurium specierum, nisi ratione si aliqui subiecti est sit his, et aequis, hoc autem implicat. Ratio Addunt, qua tali ratione est genus, et eto universale, non ideo tali, sed genus, et eto tali dicta species. Ergo sit in adagite et indicium plurium specierum, ut ratione in particulari, et abstractum. Neq. et implicat dari aliquid generalem sit, et eloquio aequalem tali, nihil rebus a tali ratione. Dij

natura indicium se habebit opinione: quneq. alij eloquio sed dij alij generum: atq. ille ratione est alij eloquio se alij generum dijs: poeta. Quia ergo ratione; sit in ibi sit eudem, et illum sit ex eruditione poterit indicari quod alij predat opinione, et ibi, et ponat eudem species

Quaestio 2a

De demonstratione

Agit hic prius de demonstratione, ipsam prius longe ordinem, deinde principium, ad ipsam vero ordinem, quae ratione fieri; et non ostendimus de quaestionibus quae ad materiam artis.

Qd, et quotuplex sit demonstratio

Disputatur, qd sit demonstratio. Dicit ex ab-Arte-Filius effectum sive, et per exclat. e. Aer, et a lis-Filius certus et evidens-: parta-Filius genit' ti gij, ad Filium et

demonstratione, et opinio dissentit ex eorum Antimenandi, qui non sit argumentum fatetur: rerum communis lib. Logicorum et Physicorum ex una de fide, et altera scientiae, et quoad fidem pertinet ad demonstrationem non recte constituit, et non sufficienter in rigore demonstrationis ob in evidentiam, parta - efficiens sure - non sufficit effectus ut sit demonstratio esse et quia sibi aliquid habetur; aut dicit et assertatur, ut ipse sibi rationem, illum scientiae, ut albi reddit subiectum album: 2° accidunt quoque, quin det subiectum, ut reddat illum scientiae accidentis sibi contraria sit genus: 3° disjunctive, nam dicit reddit illum scientiae, non disjunctive, qui sit veniat demonstratio et quod si erit dicit existit, tradat quem effectum fatetur actuale esse. Denique sit adeqate a quo dicit, qui explicit versus - scientiam subiectum dicit, sum quin, et quod ipsum habeat, sumus.

Secunda dicit demonstrationis ita se habet: demonstratio est subiectum ex aliis, primis, et notis, prioribus, notioribus, causis et illis, parta - ut - significat omissis deriv. ex notis: parta primis, et notis - denotat omissis non here medium quod demonstrat: parta - prioribus - deriv. ex quae prioris illis - parta notioribus - significat ex iis omissis deriv. ex notiores, certiores, evidentiores, et [illegible] - ut - significat illis significat instrumentum, se iuvat genitivum illis, et quam supra dictum. Qua in hac dicit non intendit demonstrationem - quod - nec est demonstratio ex quo ni efficiunt et causam fieri nere, et nunc sit aptus ad: Demonstratio est subiectum ingenitis omissis ut, et evidentius, mario sensibus, et evidentius. Quae dicit hic explicat per demonstrationis, et statim dicunt.

demonstrationem ab alijs speciebus argumentorum fieri, et ab illis tantum fieri in quae incidit.

Quinta difficultas est, quomodo sit demonstratio. Quia duplex est demonstratio a priori, seu propter quid, et demonstratio a posteriori, seu quia. Demonstratio a priori est illa, in qua effectus demonstratur per causam, sed causa sit ratio, ut quod per se est demonstrata fuit; sed universalis et quoad nos, ut quod per immutabilem dei demonstramus illius veritatem. Demonstratio a posteriori, quae sit dicit ab alijs demonstratio sumitur quod est illa, in qua ita demonstratur per effectum, ut si per existentiam huius demonstretur existentia alterius, et per eumdem dei eius immutabilitatem. Dei ait 2° Cor. dei per se sed non nos demonstrationem a posteriori ex rebus illam quae non fiunt per causam, et ab eorum quidam effectum, et per medium, quod non sit ipsa, ut fit in demonstratione a posteriori negatur, hoc est rem esse, illa demonstratio, quae non est a priori.

Ergo in hac 1° dictio sit adagium. Ad affirmandum, quod et demonstratio sit per causam, et a priori, seu propter quid. Non sit per causam, et a posteriori, seu quia. Dei 1° haec demonstratio, ipsa non est ab, prius est non: quod prius est ab, non est a priori neque a posteriori; quia est ab neque sit ita hic, neque effectus non. Et quia haec demonstratio est a posteriori; quia non quia non est posteriori ab, et ideo non valet haec est ab, quia est non: valet non est non, quia est, sicut valet ab esse ad esse, valet non ab esse ad esse; et ex ut ab esse non, nulla, et universali.

Dei 2° quod alio demonstrat per effectum, et ex, ali demonstratio non est a priori, neque a posteriori, quia nec effectus est ita notior nec ano ita dicit, et ad nos. Vel dicendum ita, a duo ad effectum, quia a dicti ad effectum. Et 1° nam demonstratio eius prae di a posteriori; non vedatur

[illegible] demonstrari a priori [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Dij 3o. quod demonstratum duo esse oppida intra se posseriori. Et ent verit esse a priori; ac quod [illegible] priu ru in fiori. Et ent alii talem demonstrac em esse a posteriori, quia in rigore non fecerit [illegible] rem.

Dij 4o. ab effectu ad causam bene sit argua o, ut vig- ria rotae e flexile, prius e rectilij; ergo prius e stabilij: ite et ratio ad rem, vij, ergo culus produxit visiae, eam et ilam produxit spiej; sed culus nii et mens produxit universum: ergo et ilam produxit spiej vabla. Et hae demonstrac ij sunt a posteriori, in quo quidem affirm, sed quia non procedunt per rem. Nao nio cur possint pro incant ad demonstracem - qa, qm ad demonstracem - qq qd - ea e, qa ad demonstrac em - qa - ut pote minus perfecta, minus regrit, qm ad demonstrac e - e qd - q e magis perfecta, et regrit procedere per rem, quod non [illegible] Dij 5o. demonstrac deducens ad impossibile - qij e illa, in q est aliqe falsa, sed p in possibile ingressu no, tropi i so via - e nia demonstrio; sed neq e a priori neq a posteriori; quod ent. Ad quod, rem, qa nii id agit prius dae demonstrac extensiua q est uij rem extendit, non o demonstrac deducente ad impossibile. Ad 2o quod mij, qa si ratio demonstrac procedat ad destruce ea ad destruc em effij, erit a priori, ut vij rotale non e rectilij, prius e rotalij; ergo prius non e rectilij. Si nio a destruce effus procedat ad destruc em ea, erit a posteriori, ut si dij - rectile non e rotale, prius e rectilij; ergo prius non e rotalis.

Resumptio totius operis.

Primo: Ex dictis demonstravi, sit causa, et quia. Ratione. Ex tum quia fit in membra esse, quia, et demonstravi a priori hat ex sua essentia, quod redat quam, et quia sunt, non eo demonstravi a posteriori: tum et quod demonstravi e velly effuere, quod posset tum demonstrari a priori, quam a posteriori: et probo quod ex eo demonstravi a priori e sua natura, quia credit quantum, et naturam connexionem rei et effectus; sed demonstravi a posteriori credit quantum naturam connexionem effectus et causae: et quod non demonstrari — quod — sit posterior, quenit ex qualitate rerum, quae non habent naturam, ut non habent naturam hoc posterior, quantum ut veniat et ab, et et rerum matre quoque e posterior rerum quoque et non nisi veniunt. Sed quod [illegible] Deus e semper sua natura, et non est e a posteriori, et a priori non potest demonstrari.

Obj: ex eius [illegible] non posset fieri demonstravi a priori, et a posteriori: quod ha non opponunt. Ego ait, quod implicat ex et omnibus non venere eam, ex quo demonstrat effectus, non effectus, ex quo demonstrat ea, varias ent in repugnantiam. Sicut inter quae demonstrare potest inferri eadem ito: potum in demonstrare hoc ei, admirandum, ex eo quod sit ab nolle, et e demonstravi quod quod. Et ex eo quod sit rerum, et e demonstravi quod — quod demonstravi a priori, et a posteriori non opponunt. Ad ligo ait, ered to matly, rede, fratly, ny ait, frater en, et quod credit ex omnibus et diversa in petrus demonstrare; dicunt una credat quam, non in aliud, et ideo hat [illegible] et diversam connexionem. Sed dicendum quod omnia venerat sit eam, et effectum, tutum demonstrarent ab ibe; semper en et diversa ito frater.

Ad 2.º Iste é cognoscere, id quod rei é. Et ista demonstratio á priori dicitur eam rei demonstrandæ: quia ista demonstratio á priori é ita demonstratio, et ista. Respondeo quod nij; ista demonstratio á priori dicitur eam rei demonstrandæ in essendo, id est in cognoscendo, quia nij; itaque mentem in hoc demonstrationis quia planè é tam ita in essendo, quam in cognoscendo. Et si demonstratio á priori dicitur eam in essendo, demonstratio á posteriori dicitur eam in cognoscendo, ergo effectus sit ita cognoscendi causæ.

Dubitabit 2.º demonstratio ex effectu sumenda, et effectum: 2.º é, in quo demonstratur effectus quam causam, sé ex effectu, et in quo demonstratur ita quod effectum, vij quod quatenus demonstratur recte, et quod rectè demonstratur quia illectum: dicit quod 3.º demonstratio in demonstrationem ostensiuam, et deducendo ad impossibile; quæ utraque ratio quod exducij.

Quæstio adhuc 3.º, vtrum ita demonstratio quod detur ita ita utriusque extremi. Ad huius difficultatem aduerte, eam sé medium demonstrationis ée rationem quam attendimus illos, et, connexionem, quæ datur inter eam, et effectum, et eam: quod ratio. Respondeo ée, quod sit ita connexionis inter subiectum, et subiectum, quia ita sit eam ita quadrupes. Et in hac ratione hic é unum, prij é homo: quod prij é unum; in quo homo é ita unum, quod é maius extremum; immo unum é ita hoc medio. quia hic é ita connexionis unum; quia é unum non hoc, Ideo illa demonstratio é ita á priori, quia. Dicitur si sit ita quadrupes quod duas diuersas rationes, unum potest esse eam quadrupes, et ni aliud; ergo quod potest dari ita connexio inter extremum, quia sit ita utriusque extremi. ut patet in exemplo adueniens, in quo é ita fatij ori, et connexionis, et ni é ita unum.

Quæs 4.º Demonstratio dicitur procedere quam ad aliquam, an satis sit quod procedat quia ad aliquam. Respondeo ée, quod procedat

p causam in ad agitam, qd hac fiet connexio id esse. Ratio é qa si
cia in ad agitam fieat connexio id esse, per exitum certo, et evidenter
cognoscitur esse; qd et demonstrari. Si qd Atey regreit ad demon-
stranda, qd pendet p causam ad agita, ergo é demonstrare effe-
ctrix.

Prop 5º Et demonstratio pendens p causam rotam sit
bona. R. eo p fortiam, si nio p fortissima. Nam demonstratio
fortissima dat pendere p causam propriam, et immediatam, ut id ex admi-
ratione demonstrat restile, si nio pendat p causam mediam, erit p fortis
demonstratio, si tn p fortissima, ut id ex roate demonstrat restile; na
2ª coe int roate, et restile mediat admiratium, neq roate é im-
mediata in restile. Et nio demonstratio pendens p causam mediam sit a pri-
ori, Dicit affirmandum, qa hoc si dicit existere p causam
immediatam, id est p mediata, et notam. Dein: respiratium
demonstrat p ad tam jm p causam rotam, et in demonstratione id é bona,
ut patet in hac oe ad é respiratium, pisces é ad: qd pisces é respi-
ratium. R. qd maj; ad ein abse id é ia respiratius, id ad
hoc pulmones, qa id nent pisces. Ubi ad abse id é ia p medi-
ci, id ad p gratium.

Prop 6º Et ad demonstrandum a priori cognosci
qd cognoscat ia, ut ia p causam reflectat. R. negando, qa suffit
cognitio id in ani exercitio, ut suffit cognitio proprij in ani exercitio ad
effectum medii. Inde qa alterare id ia demonstratio, praeter ad
cendantur reflexe. Prop 7º Et ia demonstratio debet esse in-
fluens in effectum. R. 1º id regis qd influat formae, ut patet ex dicti,
Falsum id Deo demonstrari attributa, qa illa divina formae
in illa influat. Deinde qa hac é a priori - vie ad roate é ho:
Sorex é ad roate: qd Sorex é ho, et id objio id influit formae in
dignitate, id é illius sum ut patet, et stet ia qd nos.

R. 2º qd et ia formae influat in effectum, si tn nihil

pariam connexionem causæ effectui non sufficit ad demonstrandum quod.
Sed quod Deus est per 13 Prima demonstratio a priori
non ita ostendit effectum per causam, ut diximus non fecit, quod alia se res
habet; effectus vero non est mediocris demonstrari per causam sufficientem esse
ita causa effectus. Habet in ea libera, quia Deus influit in effectum, quia
non sufficienter influit, et sufficienter illo habet connexionem, propter ea
non sequitur mutatio dari effectum; et eo ex quo Deus est, non sequitur dari
plures mundos, qui libere possit producere. Unde ut ipse ex causa tantum natura
rium connexionem causæ effectum servire ad demonstrandum quod.

Sed Deus demonstratur a priori per Causas

Supponendum a priori, causam et ea per accidens, et per se: 1a est, a qua effectus
rum causarum dependet, et scilicet multum vii regulæ: et in quantum
certum nec est causam per accidens non servire ad demonstrationem
in hac mutatione connexionem causæ effectus; demonstratio vero de causis materia
et forma. Causa per se est illa, a qua effectus per se, et ex ea natura
dependet, non et quia, et quia, Quia est, quia habet causa connexionem
quod, et a qua rum quod dependet effectus, ut hic a Mte: Ergo est,
quod habet inseparabilem connexionem causæ effectus; et a qua ergo dependet effectus, ut
vestis a vestis: habet adhuc ita per se in efficiente, formale,
Materiale, et finem. Materiale in materiam, et ex de
eam, 1a est quæ in esse constituit etiam rei, ut mus 1a constitutum primum
um, et ad nam: 2a est illa, quæ recipit et sustentat aliquem finem,
a quo transmendatur recipit, et mus 1a sustentat fois subiectum: subiectum
accidentia.

Causa finalis est subtilis in materiam, et ex eam: 1a
est, quæ etiam in esse constituit, ut res quæ constituunt quidem primum,
et mus metus, quæ constituunt sorte metus; 2a est, quem et non constituit

344

si enim extremum deficit, et totum deficit, et aliquid deficit, et aliquid deficit ad extremum. Totum enim, et prima pars deficit manifestum ad centrum et postum: ut patet.

Dubium est de quibus in servient et manifestabit.

Pro 1° ea quæ de substantia non inservient ad et manifestationem Dei. Pro 1° quia non sunt in facultate creaturæ et effectus sed aliis, quia impediri a Deo. Pro 2° ea quæ de substantia poterit inservire ad et manifestationem substantiæ. Pro 2° quia concernit et suo effectu necessitate substantiæ. Pro 3° ea quæ substantiam manifestari sunt sine effectu possibili. Videtur affirmandum quia quæ ea concernit et effectu possibili necessitate substantiæ.

Pro 3° ea effectuum, et finalis creatura etiam inservit ad et manifestationem Dei, et inservient ad et manifestationem substantiæ, ratio est quia non sunt concretionem et sui effectus sed substantiæ, et effectus non habitus deficiant, ut a solo Deo fuerint facti.

Videtur in hac duo limitanda ad effectus ut q; actio ejus, et si effectus ut q, et immediatum, concretum esset et sui causa, et id circumdat et activus naturalis, si immediatum et existat et pendent et per, ut a sua natura.

Ratio est quia res manifestari possit a priori quam in creatura. Et negatur, si essent et pendent a Deo, ut tenet Coit. Sed ratio est quia res adhuc in ipsa possibilitate pendent a Deo, tunc possunt et manifestari quam in creatura, et q existat et pendent.

Pro 4° ea malitiæ, et bonitatis tam in actu quam in exercitio possunt inservire ad et manifestationem Dei. Pro intentio ejus quia sunt res ejus et bonitatis, et illa existat concretum, et quod existit illud manifestat, et si ea concretio inter ipsa res, et eius potestatem, quo ea ejus et manifestari possunt. Sed quoniam et res, et potest, adquatum creatur. Pro et exercitio, quia ea malitiæ et bonitatis existunt concretum in rei, et ab illa respicit existit, ea ratio malitiæ

cā vero formaliq; et secā et concreti ostendi esse, qm
dicit, et geometrae, et ārq; ostendunt.

Ob 10. nā 1a dic e indiferens ad hanc
et illam fām subiectam; qd ñ potest e medium infallibile
ad demonstranda principia diversa in diversis partibus. R 1o pro
hat nam e medium infallibile ad demonstranda principia
varia partibus vg ārtem, qd tamen e ad veritatem nostra
tibus. R 2o dicendum sed: qd ñ potest e medium infallibile
dicimus q indiferens ad omnes fāmas. Sed dicimus q ut hic
diversis fāmis unus diversis ad hanc, et illam fāmā trahe
rere quendam, qui ceteris; sic dicta ein capiunt e primum de
trahe principia, et ñ aliorum.

Ob 2o. Si e clarum fatem alius posse hoc
demonstrao hyā, et est vera, qd qd hic ~~est~~ nolle e, electum
i hō hic aliam nolem. sed nō e electum, sed hic ñ qd hoc
fāmā hyē infallibile: et ab qa lectura sed certitudine, qm he
mus d mag, et mg, ista sed notis in evidentibus, ergo hic attenti
mus evidentia ipsa, qmus illos deinde ipsi ergo cernimus, qnem
aliam nolem, et a posteriori colligimus illos dere aliam nolem qa
illiguent. R qd nō; hemus ein nisi infallibile quem dere
aliam nolem, et ē electum, sed a posteriori q effy. ha
bitos nō nisi ex a posteriori q effy. Evidenter demonstrare po
numus a priori effectum q causa. Adde inter hos alius dari
pria, qui et clare ñ videant, in ut prius enunciata recognunt,
et nolle e illud - qd qd hic aliam nolem e electum. et hic hyē
pria, bē [illegible] electum demonstrari q nolle. Quod si angelus
noleret, multa in nobis daret nōi et media demonstrāo.

Inti. demonstrāo hyā attendit ex dicto inter hō
tēu, et pecora; de nobis ex, o et ē negrio diversis, et relatio ex emi
tis, q media dent rem nolem: qd e demonstrāo hyā ñ qd

n potest esse quin falsum. Et hoc modo intendit
Aristoteles quando dicit: Impossibile est quod ma-
ior sit extremum minus et ipsum esse quin falsum, cum ipsum
ipsum extremum. Dicunt isti modi conclusio falsa
habetur dumtaxat ex parte rei, sed conclusio ma-
lis sed universalis, quia nisi. Ad argum. tertium, quod probare
et probare nulla ratio demonstrandi.

De demonstratione a posteriori.

Circa 1.um 4. demonstratio a posteriori est via et propria
demonstratio. Ratio quia est ex propriis et primis et
notioribus. Dicta patet, et via demonstratio est illa, quae est na-
turalis, et evidentibus, et demonstratio - qua, et a posteriori ita
se habet: quod est. Signum est in rebus - sed est diurnum
et nocturnum; ergo non est diurnum et nocturnum. Quod 1.um qua ratione
demonstratio, qua in tum signum nocturnum nocte et diurnum in-
ignis a posteriori, quodnam nocte diurnum; quod si
demonstratio a posteriori non sit via, et propria demonstratio, pe-
tatur est demonstratio a priori. Quod 2.um qua demonstratio
Deus est, sua, et est demonstrari, et non a priori: quia
a posteriori, et 6 effectus, sed res a Deo productas: et demonstratio
a posteriori est via evidens, et sui entitatis demonstratio.

Dicit Arist. asserit - sunt est quam, et de
monstratio est a priori est simpliciter demonstratio est: et demon-
stratio a posteriori non est simpliciter demonstratio; non sic est quam.
Et ratio est quia, et demonstratio est evidentior, nec
et studet quia, quia est via, et demonstratio a posteriori;

et sic ex platonis, illud verissimum simplicissimum, sic quod dicit
Deum esse esse simplicissimum, nihil quidem Deum tantum esse
a via entia quia.

Quod demonstratio a posteriori non sit evidens
ita quod sit tollitur, et quidem quod ignis effectus ex indui-
tur, et experimento. Contra quod ex eisdem demonstra-
tionem quod vestis, qua sic vestitur et tile, et sic de aliis:
Eadem ratione demonstrationem a posteriori fundari in ignorantia
causarum, et illas ignorare, unde numerare rem et
eadem, ut post rationem rei quod nomen, dicunt aliis
rumia: sed dicunt indubitanter quod nomen rei, et alia
rumia: sed dicunt indubitanter quod nomen primorum priorum ante
odorem et gustum. Ad hoc dicit quod sapere, colore, et
sapiere, colore, et odorem quod est gustum certe inferior, sicut habere
tiam; et hoc ideo est, quia demonstratio a posteriori generat ac
nomen suum. Et tale demonstrationem non est quod nominis proprio naturalis
transmutantur ab aliis, quia non est ita, et. Si inferat
de panem nostrum, in bizinum sit talis sapor, color, et
odor, et sic de aliis agatur, ut sit ita.

Ecce 2° in quo differant demonstratio quia
et quia. Et inferre ratio, quod demonstratio quia ge-
nerat a ratione ad effectum, et demonstratio quia ab effectu ad
causam et prius, et negatur. Notabis non 10° regis ad demon-
strationem quia quod generat a causa, in qua ita ratio in, sicut
ut demonstratio quia non regit, quod ita sit ratio causarum.
Deinde huic ad demonstrationem quia quod dicit ita ratio, et nia

5646

hen. d. fi. unestiden, ita fuit est ij rotaij, et
omij prius unestiorii sed ad demonstrandum qd.
Ratio 2a qd fi est ii libera, et in adagita in demon-
stratione qd ri de inferat existia effij in demonstratione
no qd. ex effis existia de infert ii libera electione
et ii de ij adagita. et in hac ratione, dari ultimum
qd 2o e ultimo: dari mia 2a. qd est ho: dari prima ultima
qd et ultio: ualent ri hoc dari ultimi: qd est ultimum etc.

Ars Vt Certitudo, Evidentia Demonstrationis, et Modus Eorum.

Quae 2a ab hoc disputatione aliqd sumpti et amuendae;
ad qrm. Ut Genium sugio 1o, uerum e e falsum, et dubia,
d. q. eximij ad libros de perihermenias. Sugio 2o certi-
tude, - q. prima adhaesio rationis ad ueru aliq. ulla formidine
et ei moralem et phia et metha: certitudo moralis hic qd
ex motiuis phie fallibile, nuatur ri infallibili: phia mat
prius phij, q. speculatij rerum nij ri pertinet alter sed hoc
ut certitudo qm hemij ignem cremare; et diuinij alter eue
mat, ut euenit ipsi Babylonio: metha e mata certitu
do, qta pertinet solum, ut nos diuinij alter fuit se hoc;
et hi ri e ab rotate, redditij est: dicent ri certitudo ab
euidentia, qa hac ultra certitudinem addit claritate, et si
hemij dimam certitudinem de mysteriis Dei, ri ri euidentiam
ij poniij.

Certum e 1o. Demonstratio tam phij, qm
diuinij dari ee nij. Et qa uerum ipsi pendet a uerite Dei

consequi; et si alij ex consequentibus sint falsa, et id erit falsum
praeterquam ipsa attingant suum consequens. Dico ex consequentibus fal-
sis aliquid sequi id quod: g. et. Probatur ego quem videm aliquid nolis
non esse, et ex iis consequens; si ita alij ex consequentibus sint falsa
non oportet extrema esse id unum 2° in consequentibus, aequum non id
in tale ex iis consequens.

Certe è 2° consequens demonstrationum tale, quod
in Mathesi dari est verum, et evidens; verum est ga ita demon-
strationes sint certae, sicut non possit esse aliter, ni consequens ita sint
evidens, nunc tam tale fidei dat est statum, et objectum du-
bium; id ibi tale demonstrationes nosci in consequentibus: g. et.
2° ga certa demonstratio dicit excludere dimidium gradum
rem. Dicitur non posse excludere, ni consequens sint evidentes:
g. et. 3° ga ex duabus generatur.

Consequens est veritas etc.

Dico 2° consequens falsum non potest esse verum, sine verum falsum
quod dari existit in propositione copulativa. Probatur
ex LL tractat. n° 25. Dico ga veritas falsi existit in id-
ipso: g. non potest subsistere magis, et minus, et aequaliter una
oppositio non potest esse verior alia, sed non magis propinqua, sicut pun-
ctum ejusdem non est unum magis altum, et unum sit indivisibile, et sicut
una linea palmaris non est magis aliqua alteri palmaris, quam una
sinus palmaris alteri sinus palmaris; ideo illa existat in indivi-
sibile; sic ita etiam una oppositio non est verior alia; veritas falsi
existat indivisibilis, in propositione duo sunt, quae quae res

repugnantia.

61. falsum falso superat magis, et minus; ergo magis falsum falsi sic ait, qui dicerem decem hoc currunt si multum currat, non ergo si verum currat, quod id veritas falso superat magis et minus.

R. 1. dari ante, nego enim, quia veritas existat in firmitate, et adaequatione rei, non potest esse magis et minus; falsitas vero existat in debilitate, et distantia ab re, potest omnis ait magis et minus, ergo alius, aequalis esse magis, et minus falsitas, ut videt in linea ex qua potest esse altera magis et minus aequalis; potest in esse magis et minus in aequalis. R. 2. falsitatem talem superare magis et minus extensive, non intensive, et unus ait falsus potest extendi ad tota ostia, ergo confirmat, ergo alius. semel ait quod dicunt confirmat, sunt e falsus, et mirae sit et una veritas falsi poterit esse magis alia extensive, non vero intensive: et sic erit magis falsus, magis ait, quam dicerem — decem hoc verrera, decem verrerunt, ergo, quam dicerem unus currit, currunt duo.

62. ut se habet bonitas ad aliquid bonum, ita veritas ad aliquid verum. et unus aliquid bonum potest esse gratior alio: et est unus aliquid verum verior alio. R. sit ita se habere in aliquid bonitatem ad aliquid bonum, atque veritatem ad aliquid verum, sed bonitas autem non sumitur nisi ex bonitate Dei, et est ex libertate, et aliis adunatis in quo potest esse magis et minus, non vero in veritate Dei aliquid verum, ut patet ex dictis. Ade ex parte vel quia deus unus autem verum potest esse gratior aliorum ratione Dei gratioris, sicut aliquid bonum, vel carius, et gratius; non ex eo quod sit gratior, erit verius; nam gratior est ait, quam credo Deum vestrum, ergo alium, quam credo Dauidem esse aeternum regem; et non vera est dicit unus Iudaeus. sic et duae lineae bi palmares, altera aurea, altera plumbea, et una sit gratior alia, utrique est aequalis alteri bipalmari.

Dº 2º Omnis sit simpliciter ñ sit maior ut
viribus sua veritate divina, in eo sit, in q magis unum id e, ata
magis naturam. Sit eius unus R, R. 3 sit dig q 26 n 26
q Dei divinitatis Lu punctis 3 nº 22. Pri qa una omnia
est sit magis sua divina, et naturae, q rum divinum magis natu
existit; id divinum unius q omnia ñ existit magis natu, q in
divinum eius: qº est. Primi, qa divina eius ñ disquirit ab
ut omnium; sed id e qd id divinum omnium.
Divinum qº tam natura sit id in se, q in in q 30 id in ratione
intentionis Gratiae, et sibi ñ id in se, in medio id unica
qº tam naturae a veritate divina eius, q in omnium, quia q
mia sit simpliciter ñ veritate ab veritate divina q ut ma
gis unum id e, et q magis naturam.
Dixi - omnia sit simpliciter; nam q habet se
ortum qd id magis sua divina, sed a magis natura, q in ido.
sed q minus sua in ade q sua eius, id q sit id magis naturae
divina in ad q id alterius omnia, et sequitur divinitas, q sequitur divina
rum omnia, poterit q habet secundum id magis natura. Det
in sol id monstrando - sit, qd uniri, moveri; sri uniri: qº
sri moveri; vi q mai a mente natura, et id abscedere, q ni
ingeri ed mi, unius divinum a q ei; nam poterat sri ñ currere,
et sequitur ñ moveri.
Dixi: 2º Bonum - q qd unum qd q tale, et illud
magis; id divinum eius a natura q sua omnium: qº omnia divi
na sit magis natura, q in ido. Ad 2º q bonum ñ id id illud unum;
nam in primis ñ valet in id efficiente; creatura ei sit q
q Deum; et ñ Deus ñ a magis creatura: ñ valet id unia
mali; nam fa malis a q mai, nec ñ mia a magis fa: ñ ita
in bonali qa ho sali a q frai; et ñ fa ñ a magis ho: et
id ho a malis q mai; et ñ mia ñ a magis malis; a id

PHH

vrali, qd aliá, nec aliò è magis vrale. ní d inqualec
universis ní capsis nam
Deus amat suum qd gratiam, nec magis amat gratiam.
odio habet peccatum qd Deum, nec magis odium habet de,
um. Dicit universalis unum, qa aliqd spirituale
re in eis modius, qd est unum totum è ipsa terminando metio
rem autem ipse aliud, ut è finis ní medii, qa finis ipsius
amore, ipsum medium, qd generia terminari bonitè; quia est
amat ipsum bonitè ad finem, et sic ipsum
utem, magis amat bonitas qa
adventum Christi, et sic, ipsum sit unum idq totum
ní qd totum Christianum est magis unum, sè magis uni
tum, ipsum totum totum.

Rū glossam adulterat, atq qd unum
fit ex ab alio, illud hera magis dependet; ó ejus sit dependet
sua ratio; et sic creatura habet ex qd Deum, et sic in
dependent, et magis dependent, et in hoc sit et omnia
erunt magis inde dependent ipsato, ó sint ea esse; ní sic sit
magis una sè naturè; sqd ó magis dependentia pótest
fieri ex gilio uerita, sè necessitas, ut uisibilis ní ipso
thus — ornis è vrali — prius è vrali; et declarat am
plius ex empto, qa gladius è durus dependent ab ar
re, qn sit ferrum sit durus gladius; ó durus ita qd sit in
ferro sit ead qd sit in gladio, et ita sit sic qd sit uia
dependent à Christo, ha ní sit uerius esse; ó ead uerius
qd sit ní Christi destinatos. Adde terrum sit ea
sed ut ipse dependent ab ipsa, qn sit ipsis sit magis
talius.

Quis

D. Gomez. Vnt certior esse